

Mt 11, 2–11

Gdy Jan usłyszał w więzieniu o czynach Chrystusa, posłał swoich uczniów z zapytaniem: „Czy Ty jesteś Tym, który ma przyjść, czy też innego mamy oczekiwać?”. Jezus im odpowiedział: „Idźcie i oznajmijcie Janowi to, co słyszycie i na co patrzycie: niewidomi wzrok odzyskują, chromi chodzą, trędowaci zostają oczyszczeni, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim głosi się Ewangelię. A błogosławiony jest ten, kto nie zwątpi we Mnie”. Gdy oni odchodzili, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: „Co wysłicie obejrzeć na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? ale co wysłicie zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w domach królewskich są ci, którzy miękkie szaty noszą. Po co więc wysłicie? Zobaczyć proroka? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: «Oto Ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby przygotował Ci drogę». Zaprawdę, powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela. Lecz najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on”. †

Świadczyć, aby uwierzyli inni

Pełna pokory, a zarazem wielkiej pasji postawa Jana Chrzciciela wzbudza zachwyt. Zaprzecza on, jakoby miał być Mesjaszem, zaprzecza, jakoby był wielkim prorokiem Eliaszem. Nie zgadza się nawet na tytuł proroka, nazywając siebie „głosem wołającego na pustyni: «prostujcie drogę Pańską»” (por. J 1, 23). Mówiąc zaś o Chrystusie, stwierdza, że „nie jest godny odwiązać rzemyka u Jego sandała” (por. J 1, 27), czyli nie uznaje się za godnego, by być Jego sługą. Owa skromność nie gasi jednak w Janie pragnienia, by wszyscy przez niego uwierzyli w Zbawiciela (por. J 1, 7).

Podobnie jak Jan Chrzciciel, my również otrzymaliśmy Ducha Świętego, przyjmując sakrament chrztu i bierzmowania. Otrzymujemy Go nadal, gdy się o Niego modlimy. Trzecia Osoba Trójcy Świętej uzdalnia nas do wyznawania, że Jezus jest Panem i Zbawicielem (por. Rz 10, 9), dodaje odwagi, byśmy się gorliwie włączali w dzieło ewangelizacji.

Nikt z nas nie powinien gasić w sobie owego Ducha i ograniczać się do postawy odbiorcy środków zbawienia. Przeciwnie, każdy jest wezwany do odpowiedzialności za zbawienie braci i siostr. Oby ktoś uwierzył przez nas w Chrystusa! To jest nasze zadanie na tegoroczny Adwent.

Прыймем Яго і ўчынім Валадаром сваіх душ. Няхай Хрыстовае Валадарства запануе сярод нас! □ Czy biorę aktywny udział w ewangelizacji? Wskazuję na siebie i mówię: „Wierzę w Jezusa Chrystusa, Zbawiciela”